

Yazıçı, jurnalist, publisist, ssenarist İntiqam Mehdizadənin imzasını 35-40 ildən artıqdır ki, tanıyıram. Əvvəllər imzasına görə, sonra işə qardaşımın dostu kimi tanıdım onu. Daha sonra həyat yoldaşı, rəhmətlik Züleyxa xanımla universitetdə uzun illər bir yerdə işləməyimiz bizi ailəvi olaraq bir-birimizə daha da yaxınlaşdırdı. Onun əsl ziyalı olması, möhkəm əqidəsi, bir insan kimi sadəliyi, səmimiyyəti, dürüstlüyü, saflığı... illər ötdükcə ailəvi münasibətlərimizi daha da möhkəmləndirdi.

İntiqam Mehdizadə 14 fevral 1945-ci ildə İsmayilli rayonunda anadan olub. 1963-cü ildə orta məktəbi bitirib. Elə həmin il S.M. Kirov adına Azərbaycan Dövlət Universitetinə (indiki BDU) daxil ola bilmədiyinə görə uşaqlıqdan vurulduğu əfsanəvi Neft daşlarına üz tutur və altı ay orada fəhləlik edir. Növbəti ildə yenidən sənədlərini ADU-nun jurnalistika fakültəsinə verərək yüksək balla qəbul olunur. Dördillik təhsili başa vurduqdan sonra azad təyinatla iş axtarmağa başlayır. 1970-ci ildə bir yazısını, redaktoru olduğu "Azərbaycan gəncləri" qəzetində dərc edən Cəmil Əlibəyli onu işə dəvət edir. 1971-1972-ci illərdə Vətənə borcunu ləyaqətlə verən İ.Mehdizadə 1973-cü ildə Dövlət Teleradio Verilişləri Komitəsində işə düzəlir. 2007-ci ilə qədər orada redaktor, böyük redaktor, şöbə müdiri, baş redaktor vəzifələrinə qədər yüksəlir. Daim öz işinin öhdəsindən ləyaqətlə gələn İntiqam müəllim 62 yaşında pensiyaya göndərilir. Elə həmin vaxtlarda Mədəniyyət və İncəsənət Universitetində Mətbuat katibi və Neşriyyat şöbəsinin müdiri vəzifəsinə dəvət alır. Bundan sonra Qubada fəaliyyət göstərən "Xəyal" regional televiziyasına icraçı direktor vəzifəsinə təyin olunur. Lakin orada bir müddət işlədikdən sonra ailə vəziyyəti ilə əlaqədar olaraq öz ərizəsinə əsasən vəzifəsini tərk edir, Bakıya qayıdır. O vaxtdan, yeni 2013-cü ildən

etibarən özü demiş, şərəfli pensiyaçı həyatı yaşamaqdadır.

Qeyd edirəm ki, İntiqam müəllim olduqca çətin, keşməkeşli, iynənin gözündən keçən ağır bir həyat yaşayıb. O, bacarığını ailəsinin və özünün yaşaması uğrunda həyatla mücadiləyə həsr etmək əvəzinə yaradıcılığa yönəlmişdirə bilsəydi, kim bilir, nələr yazıb yaradacaqdı...

İntiqam Mehdizadə Teleradio Verilişləri Komitəsində və mətbuatda uzunmüddətli səmərəli fəaliyyətinə görə Respublika Mətbuat Fondunun "Dan ulduzu", "Həsən bəy Zərdabi",

mədəniyyətinə və incəsənətinə yüksək səviyyədə xidmət edirsiniz. Bütün həyatınızı və yaradıcılığınızı bu sahəyə bağlamağınızın səbəbi və ya səbəbləri hansılardır?

- Qısaca deyim ki, bu sevdaya orta məktəbin 9-cu sinfində oxuyarkən düşmüşəm. O çağcansa geoloq olmaq fikrindəydim. Ancaq... günlərin bir günü etmədiyim bir əməli (məktəbimizin divarına ədəbsiz bir cümlə yazılmışdı) mənim boynuma yüklədilər. Dərs hissə müdirimiz vardı, həmyerlimizdi. Bakıda işlədiyim məktəbdən çıxıb bizim məktəbdə işə düzəlmişdi. Direktorumuzun müavini, "zavu-

ıyrenc səhnələrin üzərindən. Peşəkar jurnalist olaraq doğma sənətimdə azdan-çoxdan uğurlar qazanmışam. Ali "Dan ulduzu", "H.B.Zərdabi", "Qızıl qələm" mükafatlarına layiq görülmüşəm. Di gəl ki, bir vaxtlar kiminsə divara yazdığı o əxlaqsız yazını boynuma götürməyimin səbəbini bütün incəlikləriylə açıb ağarda bilməmiş, heç buna cəhd də göstərməmişəm.

İntiqam müəllim, vaxtilə həyatın ilk ən ağır zərbəsini ona daddıran "zavuç"un adını söyləmədi. Amma demək lazım idi ki, təmiz insanları ləkəleyib gözəndən salmağa çalışanlar el qı-

-Ağrılı yeriniz olsa da, şəxsi həyatınıza toxunmaya bilmərəm. Oxucular, tamaşaçılar və dinləyicilər tərəfindən sevilən bir şəxsiyyət, yaradıcı və peşəkar yazar olmağınızla, daim diqqət çəkən vəzifələrdə işləməyinizə baxmayaraq, son illərə qədər ailənizlə bərabər kirayə evlərdə dözülməz şəraitdə yaşamış, ömür-gün yoldaşınız Züleyxa xanımı da elə o illərdə itirmisiniz. Sizə çətin olsa da, bununla bağlı danışmağınızı istərdik.

- Çətinliklərim, itkilərim, ev, ailə problemlərim barədə söz açıb qan qaraltmaq istəməzdim. Amma bu çətinliklərin bizim səhhatimizə

İNTIQAM MEHDİZADƏ: "DAXİLİ ALƏMİMİ YETƏRİNCƏ AÇMAQ ÜÇÜN JURNALİST PEŞƏSİNİ SEÇDİM"

"Qızıl qələm" diplomlarına və bir sıra mükafatlara layiq görülüb.

Beləliklə, müsahibimiz yazıçı, publisist İntiqam Mehdizadədir.

-İntiqam müəllim, xoş gördük.

-Xoş gördük.

- Son 2 ilə yaxındır ki, COVID-19 pandemiyası insanların yaşam tərzinə, gələcəyə pessimist baxışlarına, yaradıcılıq potensiallarına, digər baxış və düşüncə tərzlərinə olduqca mənfi təsir göstərmişdir. Bu haçalanmış fikirlər aləminə jurnalist araşdırması ilə yaxınlaşsanız, hansı qənaətə gəlersiniz?

- COVID-19 təkcə bizim yox, bəşəriyyətin baş ağrısıdır. Görünür, anamiz təbiət bizləri növbəti sınağa çəkir. Axı, biz ona qarşı hədsiz amansız olmuşuq. Lap əvvəldən demişdim ki, bu belədən ən çox itkiyə düçar olan bizim xalq olacaq. Biz bir az qayda-qanuna tabe olmayan xalqıq. Adı bir misal; vətəndaş siqaret kötüyünü, çirtladığı tumu, içdiyi içkinin şüşəsini... zibil qabları olduğu halda küçələrə, səkilərə atır. Hər il ekoloji tarazlığı nizamlamaq məqsədilə ölkəmizdə ağacəkmə kampaniyaları keçirilir, milyonlarla ağac əkilir, digər tərəfdən də işbazlar onları qırıb istədikləri obyektləri inşa etdirirlər. Hələ mən digər çirkinliklərimizi demirəm. Amma çıxış yollarımız da yox deyil. İlk növbədə, xüsusilə pandemiya dövründə qoyulan gigiyenik qaydalara əməl etmək, idmanla məşğul olmaq, meyvə-tərəvəzi süfrədə bol etmək, bacardıqca kütləvi yerlərdən uzaq olmaq virusun yayılmasının qarşısını alır. Unutmayaq ki, 10 milyonluq xalqın bu xəstəlikdən ölənlərinin sayı artıq 10 minə yaxınlaşır. Hər gün 30-40 nəfərimizi itirən biz başımızın çarəsinə özümlə tapmalıyıq.

-İntiqam müəllim, uzun illərdir ki, tanınmış, peşəkar jurnalist və yazıçı kimi Azərbaycan

çumuzu. Ona həddən artıq hörmət bəsləyirdim; görünüşünə, geyim-keçiminə, danışığı tərzinə, özünü aparmağına görə. Öz aləmində direktorumuzun Leninə, onusa Stalinə oxşadığımdı. Məhz o, nəyə görə mənəndən şübhələnib (bəlkə də şuluq uşaq kimi tanıdığım üçün) başımın üstünü kəsdirib dedi ki, bu yazı sənin işindir. Nə qədər and-aman elə sənəndən inandıra bilmədim onu. Axırda məni kabinetinə çağırdı, üzündəki yazıq ifadəyə dedi ki, bilirəm e, sən yazmamışsan, intəhası direktorumuz bu məsələni araşdırmağı mənə həvalə edib, bacarmasam, mənim də işim fırıqlayacaq. Sən gəl boynuna al, qorxma, mən səni təmizə çıxaracağam. Bax, bu məqamda ömrümün ən böyük səhvinə etdim - zavuçumu çətinlikdən qurtarmaq məqsədilə onunla razılaşdım. Və dedim ki, müəllim, sizin xətrinizə boynuma alaram. Onda qayıtdı ki, al bu qələm-kağızı, yaz ki, filan gündə, filan saatda o cümləni divara mən yazmışam. Yaz, özü də altından qol çək. Dediklərinə əməl edəndən sonra kağızı qabağımdan götürüb ayağa qalxdı və mənə bərk bir şapalaq ilişdi, üstəlik də arxamdan bir təpik vurub dəhlizə itələdi. Bir gün sonra böyük tənəffüsdə bütün siniflərdən şagirdləri bir yere yığıb onlara xorla mənə ünvanlanan "ayıb olsun!" sözlərini deirdi. Sonra da üzünü mənə sarı çevirib əlavə etdi ki, bu gündən sənin əxlaq qiymətin 3-ə endirilir. Elə həmin günlərdən də başladım digər sənətlər barədə düşünməyə. Ən çox da elə bir sənət növü barəsində ki, onun sayəsində öz daxili aləmimi yetərincə açsın, nə zaman sa etmədiyim bir işi nəyə görə boynuma almadığımı ifadə edə bilim. Bu da təbii ki, yazıçılıq, jurnalistlik ola bilər. Və düşdüm bu yolun ağına.

Bax, belə, Adilə xanım. İllər, on illər ötüb o

nağına tuş olsunlar.

-20-30 il bundan əvvəlki jurnalistikanın səviyyəsini və jurnalistlərin peşə hazırlıqlarını indiki dövrün həmin sahələri ilə müqayisə etsəniz, hansı nəticəyə gəlersiniz?

- Jurnalist qazdan ayıq olmalıdır. Bütün hallarda dövlətə, dövlətçiliyə sədəqətli olmalı, yalnız real faklarla iş görməli, söhbətə çəkdiyi ağıllı, savadlı, öz işinin ustası olan şəxslərə üstünlük verməli, cəmiyyətə də belələrini təqdim etməlidir. Bu mənada təəssüf ki, tez-tez neqativ məqamlarla üzləşməli oluruq. Ən çox da sosial mediada. Ucuz reyting qazanmaq naminə, görürsən böhtanlara, təhqirlərə rəvac verilir. Bununla belə çağdaş jurnalistikamızda istedadlı imzalar da var ki, onları qeyd etməyi özümə borc bilirəm: Xəlil Kazımlı, Bahəddin Həziyev, Zəmin Hacı, Rafal Hüseynov, Aybəniz Məmmədliyəvə, Şəlalə Məhyəddinqızı, Rəşad Məcid, Pərvin, Südəbə Ağabalayeva, Nərinə, Tahir Rüstəmli, Vaqif Əlixanlı...

-İntiqam müəllim, peşəkar, təcrübəli və tanınmış publisist-yazıçı kimi Azərbaycan mədəniyyəti və mətbuatı tarixinə nə kimi töhfələr vermişsiniz?

-İndiyə kimi 7 kitab ərsəyə gətirmişəm. Bunlardan ikisi nəsrə aid qələm məhsullarıdır, beşi publisistik yazılarımla əks etdirir. Bu kitablarda Azərbaycan mədəniyyətinə dəyərli, yaşarı töhfələr vermiş onlarla sənətkar, mədəniyyət, elm xadimləri haqqında yazdığım məqalə, очерк, esselər, müsahibələr yer alıb. Səkkizinci kitabım - "İşığa çıxmış düşüncələr" isə on ildir ki, Mədəniyyət Nazirliyinin müvafiq şöbəsində yatıb qalıb, işığa çıxacağı günü gözləməkdədir. Nəhayət, cana doyub bu yaxınlarda yuxarılara tutarlı bir müraciət yazdım. Düşünürəm ki, həmin müraciətdən sonra kitabın çapı ilə bağlı bir tədbir görülməlidir.

de, ümumi yaşam tərzimizə də, yaradıcılığımıza da çox böyük mənfi təsirləri olub. Bu barədə uzun illər kirayələrdə yaşadığımız sonra nəhayət, 2017-ci ildə cənab İlham Əliyevin Sərəncamı ilə jurnalistlərə ərmağan edilmiş binadan mənzil alarkən "525-ci qəzet"də "Mənim də evim var" başlıqlı məqaləmdə söhbət açmışdım. Hətta o yazını oxuyan rəhmətlik yazıçımız, professor Aqşın Babayev internet səhifəsində mənə yazmışdı ki, İntiqam, sənin bu məqalən ayrıca bir sənət əsəridir.

- Azərbaycan jurnalistikasının, ümumiyyətlə, bir sıra mətbuat orqanlarının gələcəyini necə görürsünüz?

- Azərbaycan jurnalistikasının gələcək taleyi, təbii ki, yeni nəsil media bilicilərinin, ustalarının meydana çıxmasından, onların da bu gün aramızda olmayan azman jurnalistlərin irsini öyrənmələrindən, geniş təbliğ etmələrindən asılı olduğu qənaətindəyəm. Unutmayaq ki, günü-gündən inkişaf edən, məxsusi özəllikləri ilə qəzet, jurnal və digər mətbuat orqanları meydan oxuyan, dov gələn internet, telefon, bir sözlə, sosial şəbəkə deyilən bir əjdaha qapımızın ağızını kəsdirib. Bunları dərinləndirən öyrənməklə, həm də keçmişimizi unutmamaqla jurnalistikamıza töhfələr verə bilərik.

- İntiqam müəllim, söhbətimiz, istəməsək də nostalji hislər üzərində quruldu. Amma gəlin, gələcəyə nikbinliklə baxaq. Sizə pandemiya səbəbindən hər gün əzizlərimizi, tanıdqlarımızı itirdiyimiz bu mürəkkəb dövrdə ilk növbədə can sağlığı və bundan sonrakı yaradıcılığınızda daha böyük uğurlar diləyirik!

- Çox sağ olun!